

Көр турмуш

Кыздын денеси, көз жашы тыйылбагандыктан улам алсыз болуп түрдү. Бирок таңкы автобус менен айылга бет алуудан мурда, анын аткара турган бир жумушу бар эле. Ал көзүнүн жашын сүртүп, колуна жазганы калем сабын алды. Ал эч качан мурда мындай жазбаса да анын бүт ички-сыры кагазга түшүп жатты.

Урматтуу ата.

Бала кезимде мени бекем кучактап, жакишы көрөөрүңдү айтканың эсимде. Тогуз жашар кезимде сен мени алдыңа алып отуруп, менин ушунчалык татына экенимди айтканыңды эч унутпастырмай. Ал учурлар мен үчүн абдан баалуу эле. Бала чагымда сен мага болгон ак көңүл, аталык мээриминди эч качан унутпайм.

Бирок, кийинчерээк сен менден алыстап кеттиң. Сен мени менен бирге болбой, мени жакишы көргөндүгүң жөнүндө да айтпай калдың. Көбүнчөсү менин байкелерим менен убакыт өткөрчү болдуң. Ошол учурда мен уул бала болууну самачумун. «Эгер мен сенин уулуң болсом, балким сен мени да жакишы көрөөр белең», -деп ойлочумун. Сен ичип алган кезде гана мага көңүл бурчусуң. Бирок сен ичкен учурда, жаныңда өзүмдү ыңгайсыз сезчүмүн.

Андан соң үйдү калтырып, бул жакка институтка келдим. Биринчи курста мага бир жигит көз салып жүргөнүн байкап калдым. Арадан эки жума өткөн соң, жакын жерден аны көргөндө, же мени карал турганын байкап калсам, жүрөгүм толкундап, катуураак сокчу болду. Экинчи курста окуп жүргөнүмдө бир күнү ал мени кинотеатрга чакырып калды. Буга чейин ал жигит жана анын достору менен чогуу барчубуз, бул жолу экөөбүз биринчи ирет жалгыз болдук. Мен аны менен убакытты абдан жакишы өткөрдүм. Ал мага чыныгы айымга мамиле кылгандай мамиле жасап жатты; мен үчүн билет алып, кирээрде мага эшик ачып, менин сулуулугумду айтып жатты. Биринчи жолу көп жылдардан кийин бул жашоого кыз болуп жаралганыма кайрадан кубандым. Өзүмдү сүйүктүү, ажарлуу жана сүйкүмдүү сездим.

Кийинки жолу киного барганда ал мени өзүнө кубаттуу колдору менен кучактап алды. Анын күчтүү колдору мага ишеним берип, анын жанында мага эч нерсе коркунуч

туудура албасына көзүм жетип турду. Аны менен чогуу басып баратып, үйгө бет алган жолдун эч качан түгөнбөсүн самадым.

Биз тез-тез жолукчу болдук. Ар жолуккан сайын мамилебиз улам жакындай берди. Бир күнү колдорубуз бекем кармашып үйгө келе жатканбыз. Үйүмө жеткирүүнүн ордуна ал мага өзүнүн бөлмөсүндө бир кызык нерсе күтүп турганын айтты. Биз келген учурда эч ким жок эле. Жигит мага арнап ыр окуп, аяр кучактап мени абдан жактырарын айтты.

Өкүнүчтүү болсо да, андан кийин эмне болгонун сага айтып бергим келет. Эмне кылып жатканыбызды туйган менен эч кабатыр болгон жокмун. Мен үчүн анын сүйүүсү бардыгына тете эле. Бул сырымды ага билгизгим келди. Эмне себептен экенин билбейм, айтор ошол күндөн кийин мамилебиз мурункудай болбой калды. Көп өтпөй ал мени таштап кетти. Бирок ошол түн изин өчүрбөй, бүт оюмду ээлеп кала берди. Ал эми азыр болсо бир гана ал түн эмес, бөлөк балдар менен болгон башка түндөр да тынчымды алат. Азыр мен абдан өкүнөм ата. Азыр болсо ошол түндөр кайда барсам да күнөөмдү эсиме салчу болду. Мен денемди булгап, жуулгус күнөөгө баттым. Мен күнөөлөрүмдөн айрылгым келет, бирок ал мүмкүн эмес. Тунжураган жан дүйнөмдү алаксытуу үчүн дин, философия, достор жана музыка менен алек болдум. Күнөөмдү эстебеске аракет кылдым. Жадакалса, орозо кармап көрдүм, бирок ал мени тазалай албады. Менин күнөөм кала бермекчи.

Ата, эгер сен менин азыркы турпатымды билсең, балким, менин жүзүмдү башка көргүң да келбес беле? Өткөн жылы үйгө барганда, сенин алдыңда сен каалагандай таза, ыймандуу кыз болуп көрүнгүм келди. Сенин мени менен сыймыктанууңду самадым. Бирок өткөн жылы биринчи ирет сага жакын болгум келген эмес. Билем, бул жерде сенин кымындай да күнөөң жок, ата. Мен болгону сенин жаныңда тургандан уялып жаттым. Эгер сен менден жигитиң барбы деп сурап калсаң, эмне жооп айтаарымды билбей корком. Бүт өмүрүмдө сенин мага көңүл бөлүшүңдү каалап келгем, бирок өткөн жазда анте албадым. Сен байкадыңбы?

Кечир мени, ата! Сени капа кылып, кайгыга салып, сени уяткарганым үчүн кечир. Чындыгында мен бир гана сага жакындагым келген. Сага жана Кудайга. Бирок мен ал оюмду орундата албадым. Эми сен мени кызым деп атай аласыңбы? Сени уяткарганым үчүн мени кечире аласыңбы, ата? Мен өзгөргүм келет. Мен кайрадан сенин күчтүү колдоруңдагы сүймөнчүктүү кичине кыз болгум келет. Атаке, мен ишенем, мен канчалык айыптуу болсом да, сен баары бир мени кызым деп мээримиңди төкмөксүң,

туурабы? Мен көптөн бери сага бул сырымды айта албай жүрөм. Эмне үчүн сен мынча эрте кеттиң, атаке? Эмне үчүн мени менен сүйлөшпөй өтүп кеттиң? Суранам сенден, атакебай, айтчы деги, сен мени кечирип, кызым деп кабыл аласыңбы же жокпу? Мага бир эле жолу жакишы көрөөрүңдү айтып койчу. Өтүнөмүн атаке, айтып койчу. Сен мени дагы эле сүйөсүңбү?...

Калем кыздын колуна кагазга түштү. Ал башын жерге салып кайрадан өксүп ыйлап кирди. Бирок бөлмөдө ыйлап олтурганда ал жалгыз эмес болчу. Анын артында көрүнбөгөн кимдир бирөө бар эле. Ал күнөөкөрлөрдү күнөөсүнөн арылтуу үчүн жана алар Кудайга «Ата» деп кайрылууга үйрөтүү үчүн курман болгон. Ал кыздын артына басып келип, жараланган колун анын далысына коюп; «Ата, жакында бул кыз да Сени «Ата» деп айтар - деп жогору карап сүйлөдү.